

Lisbet Kjær Müllers prædiken søndag septuagesima

Taler

Lisbet Kjær Müller
Sognepræst

Dato

1. februar 2015

Sted

Lindevang Kirke

Omstændigheder

Denne prædiken er holdt ifm. et homiletisk og liturgisk forsøg i Lindevang Kirke i 2014/2015, hvor kirkens tre præster kontinuerligt prædikede over hele Markusevangeliet fra trinitatis søndag til 2. påskedag. Derved afveg præsterne fra at prædike over teksterne fra de autoriserede to tekstrækker til fordel for Markusevangeliet.

Prædikentekster

Amos' Bog kapitel 8, vers 4-7
Paulus' Brev til Romernes kapitel 13, vers 1-7
Markusevangeliet kapitel 12, vers 13-17

Salmer

Morgenstund har guld i muld
Fyldt af glæde over livets under
Vi rækker vore hænder frem
Du gav mig, o Herre, en lod af din jord
Mindes vi en fuldtro ven
Måne og sol

- 1 Påsken nærmer sig. Der er nu 70 dage til påske. Septuagesima hedder denne søndag. Og Jesus er allerede ankommet.

- 5 Vi er på tempelpladsen i Jerusalem ligesom sidste søndag. Og ypperstepræsterne, de skriftekloge og de ældste – den jødiske magtelite i Jerusalem – er gået deres vej. De turde ikke arrestere Jesus, fordi de var bange for, hvordan folk ville reagere. Derfor sender de nu to nye grupper ind i kampen: farisæerne og nogle af dem, der støttede Herodes. De skulle få Jesus til at sige noget, de kunne bruge imod ham, så han mistede tilhængere.

10

- Og de to grupper, farisæerne og Herodes-tilhængerne, er ikke hvem som helst. Allerede i kapitel 3 her i Markusevangeliet, hvor Jesus stadig var i Galilæa, hørte vi om dem. Jesus var en farlig mand, som de besluttede, de ville have ryddet af vejen. Han skabte nye vilkår for gudsyndelsen. For eksempel sagde han, at
15 mennesker står over love og regler. □Og nu er de altså med her i Jerusalem som repræsentanter for magthaverne i Galilæa. Nettet strammes. Nu drejer det sig om skat. Om penge, økonomi.

20 Farisæerne møder Jesus med et trick-spørgsmål. De kender også til anerkendende pædagogik. Man skal begynde med at rose. ”Vi ved, vi kan stole på dig, og at du ikke retter dig efter, hvad andre siger. Du gør ikke forskel på folk, men fortæller sandheden om, hvad det er, Gud vil. Så fortæl os:

25 ”Er det tilladt for en jøde at betale skat til den romerske kejser eller ej?” Men Jesus ved godt, hvad de er ude på, og beder dem om at give ham en mønt, en denar, så han kan se på den. (En denar er en romersk mønt).

Hvem har sit billede og navn på mønten?

30

”Kejseren.”

”Nå, jamen mon så ikke den mønt, I betaler skat med, tilhører kejseren?”

35 Hvis det altså er problematisk for en ”rigtig” jøde at betale skat, sidder de selv i suppedasen. Og på den måde får Jesus svaret sådan, at det går imod dem – giv til romerne – og samtidig fastholder han Gud som fortegn, da Gud giver alt.

På den måde holder Jesus spørgsmålet åbent. Han svarer ikke entydigt på deres
40 spørgsmål.

Stedet her er blevet brugt som argument for, at vi lever i to regimenter, to verdener, som gnidningsløst forløber side om side. Politik og religion. Det verdslige regimente, som er staten – samfundet. Og det åndelige regimente, som
45 er kirken, forkyndelsen. Det har i dag udviklet sig til et slogan: ”Religion er en privatsag”, noget som ikke kommer det offentlige rum ved. Staten, samfundet er ”ikke religiøs”, og hvad vi går og tror, må vi holde for os selv.

Men denne skelnen mellem ”offentlig” og ”privat” kan ikke udledes af dette
50 sted. For Jesus holder det åbent og rejser det spørgsmål: Hvad der er Guds? Det er selvfølgelig det hele.

Det er kun løsrevet fra sammenhængen, at man kan forstå ordene om ”at give kejseren, hvad kejserens er”, og ”Gud hvad der er Guds” som en begrundelse
55 for, at religion er en privatsag. Læser man Markusevangeliet i sammenhæng, tegner der sig et langt mere tvetydigt billede. Og det, som er på spil, er helt jordnært templets økonomi. For Jesus siger, at skat ikke – og derfor heller ikke

tempelskat – drejer sig om Gud. Gud er ikke noget særligt. Gud er det hele. Gud
60 er ikke deres, Gud er alles. De vil slå Jesus ihjel, fordi han sætter spørgsmålstegn
ved deres eksistensgrundlag og magtbase. Tempelskatten, som de lever af. Han
river gulvtæppet væk under dem.

Det spørgsmål rejser sig, om vi også – uden at vide det – har et lignende forhold
65 til penge og økonomi? Har vi i den vestlige verden en sakraløkonomi, hvor vi er
parate til at slå ihjel?

Vi taler om ”økonomisk nødvendighed”. Men hvad er det? For der findes vel
ikke sådan en økonomisk nødvendighed. Det er os selv, der er kejsere. Vi
70 bestemmer selv. Vi taler om markedet, markedskræfternes frie bevægelighed –
men de er ikke kræfter i sig selv. Nogen bestemmer. Økonomi bliver til ved
hjælp af politiske beslutninger, overordnede beslutninger. I Danmark har vi
tradition for en fordelingspolitik, men også den skal vi beslutte. Og vi ved, hvor
forskelligt mennesker reagerer på de samme økonomiske impulser. Der er bred
75 enighed om, at vi ikke vil have, at mennesker skal ligge på gaden og dø. Det er
ikke en naturlov – det er et valg, en politisk beslutning, som hænger sammen
med, at vi har valgt næstekærligheden.

Jesus døde ikke forgæves, men opstod og opstår i kærlighedsgerningerne. Når vi
80 hører, at verden er på vej hen mod, at 1% ejer 99% af verdens rigdomme og 99%
ejer 1%, virker det skræmmende. Men igen: det er ikke sakraløkonomi, det er
ikke helligt. Det er beslutninger, beslutninger, beslutninger. Der er meget mere
underlagt vores vilje, end vi tror. Og når det hele er Guds, betyder det samtidig,
at det hele er givet til os – i kærlighed. ”Lad mig elske dig”. De følgende søndage
85 vil handle om opstandelse og kærlighed. Kærligheden som det grundlæggende,
livets mysterium. Kærlighed som spiren i kornet på marken, som ”en rose
spreder sin duft i den regnvåde have, hvor fugle og bier nynn timer til hinanden,
hvor fugle, og bier, er” (Naja Marie Aidt). Alt er givet af Gud til os i ansvar og
trofasthed. Amen.

90

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

95

Tags

Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet, Septuagesima

URI

100 <https://www.dansketaler.dk/tale/lisbet-kjaer-mullers-praediken-sondag-septuagesima>

105

110

115

120

125

130

135